

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 12C/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115205774
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3115205774.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO 315 759 51 proti žalovanej K.. M. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., I. XXXX/XX o zaplatenie 225,36 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalovanej s a n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.03.2015, domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 225,36 eur s 28% ročným úrokom od 28.09.2012 do zaplatenia.

2. Žalobca uviedol, že dňa 07.12.2004 uzatvoril so žalovanou Zmluvu č. 0699310001, na základe ktorej jej zriadil a viedol bežný účet č. 0699100001/5600. Vzhľadom na porušenie tejto zmluvy zo strany žalovanej, odstúpil od zmluvy, uzatvoril príslušný účet a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy. Účet bolo možné uzavrieť až vtedy, keď bol na účte žalovanej nulový zostatok. Pred uzatvorením účtu vykonal dňa 27.09.2012 interný prevod na svoj pohľadávkový účet. Aktuálny záväzok žalovanej ku dňu 17.03.2015 predstavoval sumu 225,36 eur a podľa VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb je táto istina z nepovoleného prečerpania úročená úrokom vo výške 28% ročne. Žalobca žiadal aj náhradu trov konania.

3. Žalobca svoje skutkové tvrdenia preukazoval zmluvou o rastovom osobnom účte zo dňa 07.12.2004, odstúpením od zmluvy zo dňa 19.09.2012, výpismi z účtu za mesiace 03/2012 až 09/2012, sadzobníkom, VOP (t.j. všeobecnými obchodnými podmienkami) účinnými od 01.03.2015.

4. Žalovaná potvrdila uzavretie predmetnej Zmluvy o rastovom osobnom účte zo dňa 07.12.2004. Poukázala na to, že žalobca k tejto zmluve nepripojil VOP platné ku dňu uzavretia zmluvy s vtedy DEXIA banka, avšak pripojil svoje VOP účinné od dňa 01.03.2015. Podľa nej žalobca konal v rozpore s § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (nemala možnosť oboznámiť sa s ustanovenia zmluvy pred jej uzavretím). Ďalej vzniesla námietku premlčania podľa § 101 Občianskeho zákonníka v 3-ročnej premlčacej lehote. Požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalovaná si nepamätala, či jej bolo doručené odstúpenie od zmluvy zo dňa 19.09.2012, pretože to bolo dávno. Keby jej bolo doručené, odovzdala by ho svojej právnej zástupkyňi. Nepamätala si, či bola uzavretá ďalšia zmluva a to zmluva o zriadení povoleného a nepovoleného prečerpania jej účtu, nemala ju k dispozícii. Od podania žaloby nezaplatila žiadnu časť dlhu, pretože bola nezamestnaná.

5. Tunajší súd uznesením zo dňa 05.08.2015, č.k. 12C/43/2015-52 priznal žalovanej oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v celom rozsahu. Žalovanú v čase od 10.10.2016 do 30.05.2018 zastupovala právna zástupkyňa Mgr. Mária Bulková so sídlom v Trenčíne na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci.

6. Právna zástupkyňa žalovanej žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Uviedla, že žalobca nepreukázal doručenie písomného oznámenia o odstúpení od zmluvy zo dňa 19.09.2012 žalovanej a nepreukázal nárok na žalovaný 28% ročný úrok, nepredložil VOP platné ku dňu uzavretia zmluvy. Poukázala na to, že podľa najstaršieho výpisu z účtu ku dňu 29.02.2012 žalobca evidoval debetný (záporný) zostatok na účte žalovanej vo výške 141,66 eur a podľa výpisov z účtu za ďalšie obdobie do septembra 2012 predstavujú predovšetkým rôzne poplatky banky a sankčné úroky. Žalobca svoju pohľadávku vo výške 141,66 eur žiadnym spôsobom nešpecifikoval, neuviedol právny dôvod vzniku tejto pohľadávky, preto ju žalovaná považovala za nepreskúmateľnú. Súčasťou zmluvy nebol sadzobník poplatkov žalobcu a nebol v zmluve ani odkaz na sadzobník, ani vyjadrenie žalovanej, že bolo oboznámená pri podpise zmluvy so sadzobníkom a s ním súhlasí. Žalobca nepreukázal uzatvorenie dohody so žalovanou, predmetom ktorej by bol záväzok žalovanej uhrádzať žalobcovi rôzne poplatky.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, zmluvy o bežnom účte, všeobecných obchodných podmienok, sadzobníka poplatkov, výpisov z účtu a zistil tento skutkový stav:

8. Dňa 07.12.2004 uzavrel právny predchodca žalobcu (Dexia banka Slovensko a.s.) so žalovanou Zmluvu č. 0699310001, na základe ktorej jej zriadil a viedol bežný účet č. 0699100001/5600. V zmluve v bode 2. sa uvádza, že banka úročí kreditný/debetný zostatok účtu aktuálnou úrokovou sadzbou, pričom spôsob úročenia a výška úrokovej sadzby je podrobnejšie stanovená v Podmienkach. Podľa bodu 3. zmluvy je banka oprávnená účtovať si poplatky za vykonávanie platobných operácií a ďalšie služby v zmysle platného sadzobníka poplatkov Dexia banky Slovensko a.s. Táto zmluva neobsahuje žiadnu zmienku o povolenom alebo nepovolenom prečerpaní účtu žalovanou a neboli k nej pripojené uvedené Podmienky, ani sadzobník platný ku dňu uzavretia zmluvy, ani platný k žalovanému obdobiu 02/2012 až 09/2012, iba Sadzobník žalobcu účinný od 1.1.2015 a VOP žalobcu účinné 1.5.2015. Žalobca nepreukázal uzatvorenie dohody so žalovanou, predmetom ktorej by bol záväzok žalovanej uhrádzať žalobcovi rôzne poplatky a v akej výške a za aké úkony banky.

9. Podľa výpisov z účtu žalovanej ku dňu 29.02.2012 žalobca evidoval zostatok na účte žalovanej - (mínus) 141,66 eur.

10. Podľa výpisu za 03/2012 (t.j. marec 2012) v tomto mesiaci žalovaná vložila v hotovosti na účet sumu 90,- eur, za čo jej banka účtovala poplatok 0,50 eur, ďalej jej účtoval rôzne poplatky vo výške 1,- eur, 2,55 eur a 2,- eur i úroky vo výške 2,07 eur a povolila jej vyčerpať v rámci povoleného prečerpania spolu sumu 2,33 eur, čo je podľa výpisu z účtu v skutočnosti iba rozdiel medzi vkladom žalovanej vo výške 90,- eur a žalobcom účtovanými poplatkami a úrokmi v celkovej výške 92,33 eur. V tomto výpise žalobca uviedol, že ku dňu 30.03.2012 eviduje nový zostatok na účte žalovanej vo výške - (mínus) 143,99 eur. Podľa výpisu za 04/2012 v apríli 2012 žalovaná nevložila na svoj účet žiadnu sumu, iba žalobca jej účtoval poplatky a úroky v celkovej výške 7,60 eur a evidoval čerpanie povoleného prečerpania v celkovej výške 7,60 eur a nový zostatok ku 30.4.2012 vo výške - (mínus) 151,59 eur. Podľa výpisu z účtu za 04/2012 banka realizovala úhradu vo výške 100,- eur, žalovaná vložila v hotovosti sumu 120,- eur, banka jej účtovala rôzne poplatky vo výške 5,- eur, 1,- eur, 2,55 eur, 2,- eur, 0,50 eur t.j. spolu 11,05 eur a úrok vo výške 2,24 eur a rozdiel kreditných a debetných položiek účtovala ako čerpanie povoleného prečerpania spolu vo výške 33,29 eur ku dňu 31.5.2012. Podľa výpisu za 06/2012 žalovaná nevložila na účet žiadnu sumu, banka nerealizovala žiadny príkaz, iba účtovala rôzne poplatky spolu vo výške 5,55 eur a úrok vo výške 2,06 eur a tieto obe položky vykazovala ako čerpanie povoleného prečerpania spolu vo výške 7,61 eur a nový zostatok na účte - (mínus) 152,49 eur. Podľa výpisu za 07/2012 žalovaná nevložila na účet žiadnu sumu, banka nerealizovala žiadny príkaz, iba účtovala rôzne poplatky vrátane poplatkov za výzvy a upozornenia spolu vo výške 50,55 eur a úrok vo výške 2,82 eur a tieto obe položky vykazovala ako čerpanie povoleného prečerpania spolu vo výške 53,37 eur a nový zostatok na účte - (mínus) 205,86 eur. Podľa výpisu za 08/2012 žalovaná nevložila na účet žiadnu sumu, banka nerealizovala žiadny príkaz, iba účtovala rôzne poplatky spolu vo výške 5,55 eur a úrok vo výške 3,47 eur a tieto obe položky vykazovala ako čerpanie povoleného prečerpania spolu vo výške 9,02 eur a nový zostatok na účte - (mínus) 214,88 eur. Podľa výpisu za 09/2012 žalovaná nevložila na účet žiadnu

sumu, banka nerealizovala žiadny príkaz, iba účtovala rôzne poplatky spolu vo výške 7,- eur a úrok vo výške 3,48 eur, sumu 1,- eur vykazovala ako čerpanie povoleného prečerpania, nový zostatok na zatvorenom účte - (mínus) 225,36 eur, teda zatvorila účet.

11. Žalobca v žalobe neuviedol, na základe akého právneho úkonu a kedy došlo k uzavretiu dohody medzi stranami sporu o zriadení povoleného prečerpania z účtu žalovanej, nepredložil k tejto okolnosti ani žiadne listinné dôkazy. Jediným listinným dôkazom o evidencii povoleného prečerpania na strane banky je výpis z účtu žalovanej za február 2012, kde sa dole na výpise uvádza, že výška debetného limitu platná od 14.4.2010 je 140,- eur a úroková sadzba pri čerpaní do tohto limitu je 16,90% ročne. Z tohto vyplýva, že iba od tohto dňa - 14.4.2010 je preukázané, že došlo zo strany banky k povoleniu čerpania povoleného prečerpania z účtu žalovanej. Podľa výpisov z účtu žalovanej za mesiac február 2012 bol zostatok na účte žalovanej ku dňu 28.2.2012 vo výške - 141,66 eur. Na námietku premičania žalovanej sa súd v prvom rade z dôvodu hospodárnosti konania zaoberal touto námietkou.

12. Podľa § 52 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu 14.4.2010, (ods.1) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (ods.2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa § 23a ods. 1,2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinného ku dňu uzavretia zmluvy o rastovom osobnom účte dňa 07.12.2004, (ods.1) typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. (ods.2) Typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

14. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

17. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

18. Podľa tohto ust. § 710 Obchodného zákonníka poskytnutie úveru bankou môže byť evidované:

- na osobitnom úverovom účte, t.j. čerpanie úveru sa prejaví ako debetný stav na úverovom účte; z neho sa obvykle prevádzajú prostriedky v prospech bežného účtu, resp. sa z neho čerpajú na platby,

- priamo na bežnom účte, ktorý sa podľa zmluvy o úvere na ňom prejaví ako debetný stav do výšky dohodnutého úveru. Takýto typ účtu sa nazýva kontokorentný účet (taktiež kontokorentný úver). V prospech kontokorentného účtu sa zúčtujú vklady a došlé platby, na jeho ťarchu výplaty a uskutočnené platby, a to až do výšky dohodnutého debetného zostatku.

19. Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy dňa 07.12.2004, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

20. Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených. Toto ustanovenie sa týka len nákladov vzniknutých banke v súvislosti s vykonávaním platieb za majiteľa účtu. Netýka sa nákladov spojených s prijatím platby na bežný účet ani vyplatenia peňažných prostriedkov z bežného účtu priamo majiteľovi účtu; režijné náklady za tieto bankové úkony sú premietnuté v nižšej úrokovej sadzbe, ktorú banka platí majiteľovi účtu. Treba pripomenúť, že zákonná úprava nepriznáva banke odmenu za vedenie bežného účtu vo forme podstatnej časti zmluvy o bežnom účte (pozri § 708). Zákonodarca pri tejto zmluve vychádzal zo zahraničnej bankovej praxe, podľa ktorej zahraničné banky obvykle, resp. často nepožadujú odmenu pri vedení bežných účtov vzhľadom na to, že zo zostatkov na bežnom účte platia nižšie úroky v porovnaní s úrokmi z vkladov na vkladných knižkách alebo vkladových účtoch. Obchodný zákonník však nevyklučuje, aby banka odmenu s majiteľom bežného účtu dohodla. Banka však nie je oprávnená určiť odmenu alebo paušálnu náhradu nákladov podľa svojho sadzobníka, ktorý jednostranne vyhlási.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 503 ods. 1,2 Obchodného zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy, (ods.1) záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. (ods.2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s peňažným dlhom, má veriteľ právo požadovať od dlžníka okrem plnenia aj úrok z omeškania, ak nie je podľa zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku stanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého (§ 3) je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. V danej veci nie je medzi stranami sporné, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na charakter strán sporu. Aj keď ide v danej veci o zmluvu o bežnom účte podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, vzťahujú sa ňu ustanovenia zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a od 14.4.2010 (t.j. nepochybne preukázané poskytnutie debetného limitu - výpis z účtu za 2/2012) § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa ako lex specialis v prospech spotrebiteľa.

25. Z dôvodu procesnej hospodárnosti konania súd najskôr skúmal námietku premlčania vznesenú žalovanou podľa § 101 a 103 Občianskeho zákonníka. Žalobca so žalobou a ani v priebehu konania nepredložil obchodné podmienky platné ku dňu uzavretia zmluvy o účte zo dňa 07.12.2004, v dôsledku čoho súd nemohol zistiť splatnosť mesačného debetného zostatku, čo nebolo upravené v zmluve o účte. Z tohto dôvodu vychádzal z toho, že po vydaní výpisu z účtu za každý mesiac, t.j. 1. deň nasledujúceho mesiaca mohol veriteľ po prvý raz si uplatniť svoje právo na súde na zaplatenie debetného nedoplatku na účte žalovanej a od tohto dátumu sa počíta premlčacia lehota pre nedoplatky za jednotlivé mesiace 02/2012 až 09/2012. Podľa výpisu z účtu žalovanej ku dňu 29.02.2012 žalobca evidoval zostatok na účte žalovanej - (mínus) 141,66 eur. V tejto časti si žalobca mohol po prvý raz uplatniť svoje právo na druhý deň t.j. dňa 01.3.2012 na súde a od tohto dňa sa počíta 3-ročná premlčacia lehota podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ktorý je pre spotrebiteľa výhodnejší, a končí dňa 01.03.2015. Žalobca podal žalobu na súd dňa 18.03.2015, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehote, čím došlo k strate vymáhateľnosti jeho nároku v tejto časti o zaplatenie sumy 141,66 eur s 28% ročným úrokom od 28.09.2012 do zaplatenia a súd žalobu v tejto časti zamietol ako nedôvodnú.

26. Z výpisov z účtu žalovanej za ďalšie mesiace a to 03/2012 až 09/2012 vyplýva, že v tomto období banka vykonala príkaz na platbu vo výške 100,- eur iba v máji 2012 a to dňa 22.05.2012 podľa § 710

Obchodného zákonníka, aj keď žalovaná nemala na svojom účte na to potrebné peňažné prostriedky. V tejto časti sa spravujú práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o uzavretí zmluvy o povolenom prečerpaní výpis z účtov žalovanej od februára 2012, kde sa uvádza, že od 14.04.2010 je výška limitu povoleného prečerpania 140,- eur s úrokovou sadzbou 16,90% ročne a nad uvedenú výšku sa k úrokovej sadzbe pripočíta zmluvná pokuta vo výške 4,10% ročne. Výpisy z účtu boli žalovanej doručované na jej kontaktnú adresu a žalovaná nerozporovala ich prevzatie. Z toho súd usúdil, že došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania do výšky limitu 140,- eur s 16,90% ročnou úrokovou sadzbou, avšak bez dohody o platení rôznych poplatkov, písomnej zmluvy o platení zmluvnej pokuty, preto podľa vyššie cit. § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka banka má nárok len na zaplatenie nákladov vzniknutých banke v súvislosti s vykonávaním platieb za majiteľa účtu. Podľa výpisov z účtu žalovanej za mesiac 04/2012 má žalobca nárok iba na úroky vo výške 2,05 eur (ostatné sú rôzne nedohodnuté poplatky), za mesiac 05/2012 na úroky vo výške 2,24 eur a poplatok vo výške 0,50 eur za zrealizovaný 1 príkaz zo dňa 22.05.2012, pričom žalovaný v tento mesiac vložila sumu 120,- eur na účet a vznikol kladný stav účtu vo výške 15,71 eur (=120 -100-2,05-2,24 eur). V mesiaci 06 až 09/2012 banka účtovala žalovanej len nedohodnuté rôzne poplatky a úroky, na čo jej nevznikol (resp. nepreukázala nárok) nárok, v dôsledku čoho nebola v debete. Z tohto dôvodu súd zamietol žalobu ako nedôvodnú aj v zvyšnej nepremičanej časti nad sumu 141,66 eur s prísl.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania, pretože žiadnu nežiadala a žiadna jej nevznikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu písomne, dvojmo.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP „odvolacie dôvody“ (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP „Novoty v odvolacom konaní“ - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.